

[Axel Ivan Pedersen.]

klaret i de cirkulærer og vejledninger, der sendes ud.

Jeg må i denne forbindelse gøre opmærksom på, at der til udvalget så sent som i dag er indgået en skrivelse fra Københavns magistrat, hvori man gør opmærksom på, at den omstændighed, at vi har ændret det oprindelige forslag om, at skyldrådene skulle være ankeinstans, til at der nu skal nedsættes nogle særlige vurderingsankenævn ved kommunernes foranstaltning, vil medføre visse udgifter for kommunen, og magistraten peger på, at når skyldrådets arbejde betales af staten og skyldrådet egentlig var tænkt som den instans, der skulle tage sig af anken, var det også rimeligt, at omkostningerne ved det nye ankenævn, der skal nedsættes, blev betalt af staten efter fradrag af de gebyrer, der indbetales til kommunerne fra klagernes side. Jeg vil på den foranledning, der er skabt ved denne skrivelse fra Københavns magistrat, mene, at vi ved en udvalgsbehandling imellem anden og tredje behandling må have lejlighed til at drøfte dette spørgsmål og i et samråd med boligministeren få klarhed over det.

Jeg vil slutte med at sige, at med den interesse, vi i socialdemokratiet nærer for vurderingen, ønsker vi i høj grad, at den må virke efter sin hensigt, nemlig at fastslå boligens virkelige brugsværdi i de næste 8 år.

Guldborg: Jeg kan nøjes med ganske kort på mit partis vegne at give tilslutning til de ændringsforslag, der er stillet af boligministeren og så komme med et par ganske enkelte bemærkninger i tilknytning til betænkningen.

Jeg må måske først lige sige til det spørgsmål, som hr. Axel Ivan Pedersen rejste vedrørende ankeinstansens muligheder for en ændring også i tilfælde, hvor der ikke er påklaget, at jeg for så vidt har fornemmelsen af, at det er i orden, sådan som det nu er skrevet. Men når der nu bliver lejlighed til en fornyet udvalgsbehandling, kan vi se på spørgsmålet igen. For vort vedkommende er det ganske klart, at vi må se på, hvad formålet er med vurderingen. At formålet med vurderingen er at sikre, at den gradvise forhøjelse, der nu skal foretages inden for vurderingsrammen, så vidt muligt fører til,

at huslejerne i de forskellige lejligheder kommer i indbyrdes overensstemmelse, hvad enten det lejeniveau, vi så rammer, er mere eller mindre rigtigt, må være vort hovedsynspunkt, og i det omfang, vi kan varetage det med de bestemmelser, vi skal vedtage, eller i bemærkningerne til lovforslaget, skal vi selvfølgelig gøre det. Vi vil gerne være med til at se nærmere på det, hvis der er et problem — jeg er ikke helt sikker på, at det er noget større problem.

Så vil jeg gerne sige, at vi er tilfreds med, at der i betænkningen er givet udtryk for, at vi må arbejde videre med saneringsproblemet. Hele spørgsmålet om de ældre ejendomme af meget ringe brugsværdi er i virkeligheden ganske uegnet til at løses i forbindelse med lejevurderingsloven. Det må være et spørgsmål i det hele taget om, på hvilken måde man gennem den almindelige lejelov kan sikre, at man ikke på den ene side har ejendomme liggende, som er så ringe, at de egentlig ikke burde bruges, og på den anden side har en lovgivning, der forhindrer, at ejerne vedligeholder dem nogenlunde uden at give mulighed for, at de kan skaffe sig af med disse ejendomme. Det tror jeg at vi alle sammen er enige om, og vi er i hvert fald tilfreds med, at der er kommet en bemærkning herom i betænkningen.

Vi er også særdeles tilfreds med den ændring, der er sket ved ændringsforslag nr. 3 vedrørende goodwill. Jeg tror nok, det er et spørgsmål, der skal behandles med meget stor forsigtighed. Vi er tilfreds med, at den goodwill, man tager i betragtning, nu som foreslået skal være den oparbejdede goodwill — altså den, der rent faktisk er til stede. Man har jo visse regler inden for de forskellige erhvervsområder for, hvordan man beregner noget sådant.

Med hensyn til vurderingsankenævnet forstår jeg, at der måske alligevel var et problem, og det må vi så også tale nærmere om. Men jeg tror dog, vi har gjort rigtigt i at oprette vurderingsankenævn, som hviler på den kommunale myndighed. På den anden side ville det være lidt meningsløst i mange tilfælde, som de lokale forhold er, hvis dette skulle medføre, at man skulle have et vurderingsankenævn i hver eneste kommune. Da man ikke kan og vel heller ikke gennem selve lovens bestemmelser ligefrem bør tvinge kommuner til at gå sammen om et